

kvalifikačné postupy na UK), by pán Doc. Štukovský mal byť menovaný za profesora už viac ako 1x....

Mal som tú česť poznať Doc. Štukovského trošku bližšie, ako ostatní pracovníci katedry. Mal som tú možnosť niekoľko rokov mať s ním spoločný kľúčik od pracovne.

Drahý Róbert dovoľ, aby som Ti povedal aspoň teraz niekoľko slov, ktoré som sa v tomto uponáhľanom svete snažil Ti povedať, pokiaľ si bol s nami... Žiaľ k tomu nedošlo:

Pevne verím, že vieš, že sme si vážili Tvoju pomoc a spoluprácu, však s odstupom času, keď si katedru opustil a išiel do dôchodku, intenzívne som si uvedomoval, pri každom náhodnom stretnutí Teba na ulici, že Ti niečo dlžím, či dlžíme: pomohol si mnohým z nás zorientovať sa v zdanlivom chaose čísiel. Ukázal si mnohým z nás, že život je plný vzájomných pôsobení ľudskosti a poznania. Mnohí z nás Ti chceme, či už dávnejšie sme chceli povedať: ďakujeme!

Milý Róbert, dovoľ mi, aby som sa s Tebou rozlúčil nielen v mojom mene, ale aj v mene všetkých členov katedry psychológie, s ktorými si strávil významnú časť svojho tvorivého, profesionálneho života. Ďakujeme Ti, že si bol s nami!

Česť Tvojej pamiatke!

Igor Brezina

Rozlúčka s Prof. PhDr. Ladislavom Ďuričom, DrSc.

Chcem vysloviť poďakovanie, nesmiernu vďaku a poklonu Prof. Dr. Ladislavovi Ďuričovi, DrSc. za prácu a úsilie, ktoré venoval nám - svojim bývalým študentom, neskôr kolegom a spolupracovníkom:

- *za všetky poznatky a skúsenosti, s ktorými sa s nami podelil,*
- *za všetky cenné rady a podnety pre prácu, ale aj pre život ako taký, ktoré nám nezištne rozdával.*

Bol to práve pán profesor, kto nám ukázal, ako je možné fungovať ako človek a učiteľ v jednej osobe. Stále nás dojímala jeho láskavosť, tolerantnosť, čestnosť, otvorenosť, úcta, rešpekt, partnerstvo a priateľská komunikácia so študentmi a kolegami.

Vlastne celý svoj život zasvätil výchove a vzdelávaniu, študentom aj učiteľom a humanizácii školy. Presadzoval idey ľudskosti, človečenstva ale zároveň ich sám realizoval v školskej praxi a skutočnom živote.

Bol to on, kto celý svoj život podporoval osobnostný rozvoj u svojich študentov, viedol ich k tomu, aby stále na sebe pracovali, odborne aj ľudsky rástli. Nebál sa odovzdávať im všetky svoje poznatky, skúsenosti, metódy práce a jej výsledky a skutočne úprimne sa tešil, keď mali úspechy a keď sa im odborne darilo.

Bol jeden z tých vysokoškolských učiteľov a profesorov Filozofickej fakulty UK, ktorý sa usiloval vychovať si svojich nasledovníkov z radov mladých kolegov a pri tom im odovzdávať naozaj všetko, čo vedel.

Som rada, že pán profesor. ešte pred dvomi rokmi zažil to, že:

- sa 5. zjazd Asociácie školskej psychológie SR a ČR konal na počesť jeho jubilea „sedemdesiatin“
- a že on - sediac na čele - videl pred sebou takmer všetkých svojich bývalých milých študentov Katedry pedagogickej psychológie - teraz úspešných pracovníkov pôsobiacich na stredných a vysokých školách, pedagogicko-psychologických poradniach, metodických centrách, výskumných ústavoch, dokonca mnohých vo vedúcich funkciách
- a mohol si v ich očiach prečítať poďakovanie.

Chcem mu za všetkých jeho kolegov a študentov ešte naposledy poďakovať a za nich všetkých povedať: „Nikdy pán profesor na Teba nezabudneme“.

Eva Gajdošová